

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. dubna 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Šulce a přísedících Ludmily Cremaové a ing. Pavla Daleckého, **t a k t o:**

Obžalovaný

██████████, ██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t.č. bytem ██████████
██████████,

j e v i n e n, ž e

dne ██████████ 2012 kolem 01:00 hodin poté, co poškozená ██████████, nar. ██████████, po vzájemné dohodě vstoupila do jeho bytu v domě č.p. ██████████ v ulici ██████████ v ██████████, Pardubický kraj, jmenovanou uchopil do náruče, položil na matraci a přes její slovní nesouhlas, opakovanou snahu uhnout, resp. vstát a dále využívaje své výrazné fyzické převahy na ni nalehl a líbal ji na ústa, následně ji u dveří do místnosti, kam se jí podařilo utéci, zezadu uchopil, natlačil a položil na v místnosti se nacházející psací stůl a přes její odpor, pláč a prosby ji opět začal líbat, vyhrnul jí sukni, stáhl spodní kalhotky ke kotníkům a drže ji za vlasy jí zasunul do pochvy nejméně jeden prst, jímž pohyboval tam a zpět, a posléze ji přes pokračující verbální odpor znovu strhnul na matraci, kde ji po odmítnutí soulože uchopil za vlasy, položil na záda, klekl si nad ni, svoji hlavu položil do jejího rozkroku, ústy a jazykem stimuloval její pochvu a současně vsunul svůj penis do úst poškozené a dílem

zneužívaje jejího strachu a své fyzické převahy, dílem zneužívaje tohoto, že tato podlehla při seznání beznadějnosti kladení odporu, poškozenou donutil k felaci jeho údu do vyvrcholení,

přičemž následkem výše popsaného jednání obviněného došlo u poškozené jednak k dekompenzaci poruchy příjmu potravy, která byla přítomna již v předchozím, jednak k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jejíž příznaky trvaly od projednávané události nejméně do [REDACTED] 2012 ve středně těžké formě a v méně vyjádřené podobě jsou přítomny dosud, a jež se projevuje nočními můrami, znovuoobjevováním se prožitků souvisejících s prožitou událostí, stavy únavy, přetrváváním úlekové reakce, stažením do sebe, vyhýbáním se lidem, občasnými sklony k neadekvátnímu slovnímu agresivnímu chování, poruchami spánku, úzkostmi, strachem, depresemi a poruchami soustředění,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví.

T í m s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst.3 tr. zákoníku za použití § 58 odst.1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře tři roky.

Podle § 81 odst.1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti let a současně se nad obžalovaným vyslovuje dohled, který bude vykonáván ve smyslu § 49 až 51 tr. zákoníku.

Podle § 228 odst.1 tr. ř. je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální odbor [REDACTED] škodu ve výši 6.464,-Kč.

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný ■■■■ dne ■■■■ 2012 v časných ranních hodinách, zneužívaje zejména své fyzické převahy, donutil poškozenou ■■■■, přes její výslovný nesouhlas, k pohlavnímu styku majícímu podobu zejména orálního pohlavního styku.

V průběhu trestního řízení byl již jedenkrát vyhlášen odsuzující rozsudek, který však byl Vrchním soudem v Praze v celém rozsahu zrušen a věc byla krajskému soudu vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v mezidobí došlo ke změně ve složení senátu, který ve věci původně rozhodl, konkrétně pak v osobě předsedy senátu, byly za splnění zákonných podmínek ve smyslu § 219 odst. 3 tr.ř. čteny protokoly o předchozích hlavních líčeních. S ohledem na závěry Vrchního soudu v Praze byly dále vyslechnuty znalkyně, které vypracovaly posudek na zdravotní stav poškozené a dále k návrhu obhajoby byla slyšena sv. ■■■■.

Soud poté hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Obžalovaný ■■■■ od začátku řízení doznává, že mezi ním a poškozenou došlo k pohlavnímu styku a trvá na tom, že se jednalo o pohlavní styk oboustranně dobrovolný. Průběh večera, kdy k události došlo, popisuje v podstatě shodně s poškozenou, jediný zásadní rozpor je v otázce dobrovolnosti styku.

Poškozená ■■■■ podrobně popsala průběh noci z ■■■■ na ■■■■ 2012 a samotné napadení ze strany obžalovaného. Vypověděla, že nedělní večer dne ■■■■ 2012 trávila se svojí kamarádkou ■■■■. Před půlnocí se společně zastavily v baru ■■■■, kde je oslovil starší pán, který měl u sebe psa a společníka mu dělal mladší muž. K těmto mužům se později přidala ještě žena a mladý kluk. Společně chvíli konverzovali, poškozená se však bavila zejména se svojí kamarádkou ■■■■. Ostatní lidé pro ni byli neznámí. Po nějaké době s kamarádkou z baru odešly a šly do další provozovny v ■■■■ ulici v ■■■■ (bar ■■■■). Přibližně po 20ti minutách za nimi přišly ony čtyři osoby, s nimiž se setkaly již v ■■■■. V baru ■■■■ setrvaly přibližně hodinu, chvíli mluvily se zmiňovanými lidmi, převážně si však povídala s ■■■■. Kolem jedné 01.00 hodin se rozhodly odejít domů, rozloučily se a každá se vydala svým směrem. Poškozená šla ■■■■ ulicí ve směru k sídlišti ■■■■. Přibližně v polovině ulice za sebou uslyšela kroky. Když se otočila, spatřila jednoho z mužů, s nimž mluvila v barech. Muž ji oslovil a zeptal se jí, zda se s ním nechce podívat na nějaký film a na kočku, kterou má doma. S tím poškozená souhlasila, muž odemkl dveře jednoho z domů v ■■■■ ulici, které za sebou posléze zamkl a společně se vydali po schodech do bytu nacházejícího se ve druhém patře. Jakmile poškozená do bytu vstoupila, vzal ji obžalovaný do náruče a položil ji na matraci. Poškozená nejprve vše brala jako přátelské gesto, avšak poté, co obžalovaný nereagoval na její nesouhlasná prohlášení, začala se bránit. Obžalovaný ji uchopil za ruce, opětovně ji položil na matraci, lehl si na ni (v době krátce po skutku udávala poškozená váhu ■■■■ kg, obžalovaný pak váhu ■■■■ kg) a začal ji líbat. Poškozená se snažila uhnout hlavou a vzepřít se, což se jí po nějaké době podařilo. Utekla ke dveřím, zde ji ale obžalovaný dostihl, zezadu ji chytil a táhl k psacímu stolu, na který ji namáčkl a poté položil. Opět se ji snažil líbat, nereagoval ani na její pláč, ani na prosby, aby svého jednání zanechal. Poškozené naopak vyhrnul sukni, stáhl spodní kalhotky ke kotníkům a opakovaně vsouval nejméně jeden prst do pochvy. Poškozená se snažila bránit, křičela, prosila ho, aby ji nechal jít. Obžalovaný ji posléze znovu strhnul na matraci, kde nejprve ležel na zádech a poškozenou za vlasy přitahoval k sobě a poté, co poškozená odmítla souložit, tuto uchopil, položil na záda, klekl si nad ni, vsunul jí svůj penis do úst a současně jí jazykem a ústy stimuloval pochvu. Svého jednání zanechal až v okamžiku vyvrcholení. Poškozená uvedla, že příkazu obžalovaného k

felaci uposlechla ze strachu. Zde je nutné podotknout, že s ohledem na značnou fyzickou převahu obžalovaného, neměla poškozená objektivně reálnou možnost účinně se bránit, nicméně se o to několikrát pokusila. Poté, co obžalovaný vyvrcholil do jejích úst, se omyla, oblékla si kalhotky a odešla z domu. Cestou se snažila telefonicky kontaktovat jednak svého přítele [REDAKCE], jednak kamarádku [REDAKCE]. Oba byli zpočátku nedostupní, později jí přítel zavolal zpět a poté, co se mu svěřila, pro ni přijel a odvezl ji k sobě domů. Jeho žádosti, aby vše oznámila na policii, nejprve odmítala, souhlasila až v noci z [REDAKCE] na [REDAKCE] 2012. V mezidobí se cestou elektronické komunikace svěřila nejprve své sestře [REDAKCE] (dlouhodobě žijící v [REDAKCE]) a na její radu posléze též terapeutce [REDAKCE], které poslala email, v němž vše podrobně popsala a který následně vydala policejnímu orgánu. Poškozená se dále vyjádřila ke svému zdravotnímu stavu jak před projednávanou událostí (kdy jí byla diagnostikována porucha příjmu potravy a úzkostná depresivní neuroza), tak po události. Dále ke svým sociálním vazbám, partnerským vztahům i intimnímu životu. Všechny poškozenou udávané informace týkající se jejího zdravotního stavu byly mj. zohledněny při psychologickém a psychiatrickém zkoumání osoby poškozené.

Ze založených lékařských a obdobných zpráv vyplývá následující:

[REDAKCE], praktická a interní lékařka, sdělila, že poškozená byla v roce 2011 vyšetřena pro mentální anorexii. Na tuto zprávu navazuje zpráva [REDAKCE] (psychiatrie), která sděluje, že se u ní poškozená léčí od [REDAKCE] 2011, a to pro poruchu příjmu potravy a úzkostnou depresivní neurozu. Ke zhoršení psychického stavu poškozené dochází zejména od [REDAKCE] 2012 v souvislosti se sexuálními napadením. Poškozená je medikována antidepressivy. Dle zprávy Psychiatrické kliniky [REDAKCE] v [REDAKCE] byla poškozená na uvedené klinice hospitalizována v měsíci [REDAKCE] 2012 pro mentální anorexii. Hospitalizaci ukončila na vlastní žádost oproti radě lékaře. Gynekolog poškozené [REDAKCE] mj. sdělil, že poškozená při vyšetření dne [REDAKCE] 2012 poprvé hovořila o proběhlém pokusu znásilnění s tím, že má problémy s vaginismem.

Krajský soud výpověď poškozené, kterou v naprosto zásadních rysech potvrdila i v hlavním líčení, považuje za výpověď hodnověrnou, objektivní, neboť je v souladu i s nepřímými důkazy, tj. výpověďmi svědků, kterým se svěřila bezprostředně po události, ale i v souladu s výpověďmi svědků, kteří byli přítomni v baru [REDAKCE]. Tyto výpovědi svědků mají toliko dokreslující charakter, neboť samotný skutek se odehrál bez očitých svědků. Ač se jedná o důkazy nepřímé, jsou zcela zásadní pro posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené, když její výpověď je naopak důkazem přímým. Komparací těchto výpovědí navzájem a dále porovnáním s výpovědí poškozené lze dospět k závěru, že popis události udávaný poškozenou je věrohodný.

Je třeba poukázat na to, že tento popis je v zásadě po celou dobu trestního řízení shodný, bez ohledu na to, zda o věci hovoří s orgány činnými v trestním řízení, či s blízkými osobami, a dále bez ohledu na časový odstup od projednávané události. Jedná se přitom zejména o svědectví osob, jimž se poškozená [REDAKCE] svěřila, kdy svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že předmětný večer trávila s poškozenou a mj. navštívily v [REDAKCE] bary [REDAKCE] a [REDAKCE]. V obou provozovnách strávily část doby se čtyřmi osobami, z nichž jednu později označila za pachatele znásilnění. S poškozenou se rozloučily kolem jedné hodiny ranní a odešly samostatně každá směrem domů. Svědkyně si na noc vypnula mobilní telefon, a proto až mezi 8. a 9. hodinou dne [REDAKCE] 2012 našla SMS zprávu od poškozené z 01.46 hodin téhož dne ve znění „Skoro me znasilnil! vem to prosim“. Poškozenou telefonicky kontaktovala a ještě téhož dne se sešly. [REDAKCE] na tom byla psychicky špatně, svěřila se ji s

tím, co se stalo. Později si o incidentu povídaly ještě nejméně ve dvou případech, přičemž pokaždé poškozená uváděla další podrobnosti a svůj popis upřesňovala. Svědkyně se tak dozvěděla, že jeden z mužů, s nimiž se seznámily v baru, ji ve svém bytě donutil k orálnímu styku.

Další osobou, s níž poškozená hovořila krátce po činu, byl její tehdejší přítel [REDAKCE]. Svědek nejprve ve stručnosti k jejich vztahu uvedl, že spolu začali chodit v [REDAKCE] 2009 a jejich vztah trval s přestávkami do [REDAKCE] 2012. O projednávané události se od [REDAKCE] dozvěděl telefonicky přibližně mezi 01.30 a 02.00 hodinou. [REDAKCE] do telefonu plakala, říkala, že ji někdo přepadl. Svědek pro ni proto dojel na smluvené místo a ona se mu v autě svěřila, že ji neznámý muž přepadl, zatahl do chodby bytu, nadával jí, byl na ni hrubý a chtěl ji znásilnit. S tím, že došlo k orálnímu pohlavnímu styku, se mu poškozená svěřila až následujícího dne večer. V noci po incidentu ji svědek odvezl k sobě domů a později se mu podařilo přemluvit ji, aby vše oznámila na policii. [REDAKCE] dále popsal, jakým způsobem se zhoršil psychický stav poškozené, přičemž uvedl, že napadení mělo značný vliv i na jejich intimní život.

K věci byla vyslechnuta též [REDAKCE], na kterou se poškozená obrátila s žádostí o pomoc již dne [REDAKCE] 2012. Svědkyně pracuje jako masérka a terapeutka a rodinu [REDAKCE] zná delší dobu. Ve své výpovědi popsala, že se na ni v [REDAKCE] loňského roku emailem obrátila [REDAKCE] a žádala o radu. Přílohou emailu byl také dopis adresovaný původně [REDAKCE], v němž poškozená detailně popsala, k čemu mezi ní a obžalovaným došlo. Tímto způsobem se [REDAKCE] dozvěděla, co se [REDAKCE] stalo. Poškozené nabídla schůzku, která se uskutečnila následujícího dne a při které jí poškozená v podstatě reprodukovala to, co bylo obsahem emailu. Emailová korespondence je součástí spisového materiálu a je třeba konstatovat, že i v této poškozená vše popisuje stejně jako v průběhu celého přípravného řízení.

Tito svědci byli vyslechnuti i v hlavním líčení a potvrdili své výpovědi z přípravného řízení.

S prožitým traumatem se poškozená svěřila též své kamarádce [REDAKCE], která ve své svědecké výpovědi reprodukovala popis události, který získala od poškozené a který odpovídá výpovědi poškozené [REDAKCE].

V procesním postavení svědků byli vyslechnuti [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří předmětný večer, resp. jeho část, trávili v barech [REDAKCE] a [REDAKCE] v přítomnosti obžalovaného a poškozené, avšak ve vztahu k projednávanému skutku jsou jejich výpovědi prakticky bez významu. Potvrzují pouze, že se poškozená s obžalovaným seznámila a na uvedených místech přišla do kontaktu.

Zejména k osobnosti poškozené a změnám v jejím chování po události byli vyslechnuti [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že od loňského léta je poškozená výrazně smutnější a současně vyloučil, že by mezi ním a poškozenou existoval intimní vztah. Matka poškozené [REDAKCE] mj. potvrdila dekompenzaci psychických obtíží své dcery v souvislosti s jednáním obžalovaného. Z doslechu ví o události též teta poškozené [REDAKCE].

Vyslechnuta byla svědkyně [REDAKCE], která vypověděla, že poškozenou poznala v měsíci [REDAKCE] 2012, kdy se setkaly na diskotéce v jednom z [REDAKCE] podniků. Zde se

poškozená bavila zcela normálně, přišla do styku i z cizími osobami, včetně mužů a žádný stres či jiný negativní projev psychického stavu se u ní neprojevoval.

Ze shora uvedeného je zcela zřejmé, že všechny svědecké výpovědi podporují a svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené [REDAKCE], když slyšeným svědkům, kterým se poškozená svěřila, uváděla prakticky totožné údaje a rovněž její psychický stav se od inkriminované noci podstatně zhoršil.

Dalším významným důkazem je znalecký posudek Mgr. Lenky Čermákové, znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie. Dle znalkyně, která byla v průběhu hlavních líčení, opakovaně vyslechnuta spadají intelektové schopnosti poškozené aktuálně na spodní hranici populačního nadprůměru. Nevyskytují se u ní intelektové ani kognitivní poruchy. Poškozená je jednoznačně schopna zapamatovat si vlastní prožitky a později je reprodukovat s poměrně vysokou jasností, přesností a bohatostí detailů. Poškozená netrpí konfabulacemi ani patologickou lhavostí. Její výpověď před vyšetřovatelem je z forenzně psychologického hlediska věrohodnou – popisované paměťové vzpomínky lze s vysokou pravděpodobností považovat za reprodukci osobně prožitých událostí. Proklamovaný strach poškozené z obžalovaného lze považovat za skutečný. Vzhledem k tomu, že znalkyně – psycholožka ve svém posudku konstatovala v prožívání poškozené známky posttraumatické stresové poruchy, byl ve věci vypracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví – psychiatrie. Znalkyně Mgr. Čermáková dále vypověděla, že při vypracování znaleckého posudku měla k dispozici zprávy lékařů, kteří poškozenou léčili. Dále vypověděla, že se poškozená mohla po celé události chovat tak, že by toto mohlo osobám neznalým, připadat jako chování naprosto normální, když nic nenasvědčuje tomu, že by poškozená prodělal tak traumatizující událost. U poškozené se dle znalkyně a na tomto se obě znalkyně shodují, jedná o kompenzační mechanismy, které složí k tomu, aby se s celou událostí vyrovnala, protože jak poškozená sdělila MUDr. Málkové (viz níže) je třeba žít dál.

Přibraná znalkyně MUDr. Michaela Málková v závěrech svého znaleckého posudku konstatovala a v hlavním líčení opakovaně potvrdila, že poškozená netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychózou, avšak po události dne [REDAKCE] 2012 se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha, jejíž příznaky jsou specifikovány ve výroku rozsudku. Ke dni prvotního vyšetření znalkyní, tedy k 7.11.2012 byly potíže poškozené hodnoceny jako středně těžké. Poškozená byla znalkyní vyšetřena znovu dne 18.4.2013. K tomuto datu znalkyně konstatovala přetrvávání potíží s tím, že tyto jsou s větším časovým odstupem již shledávány jako méně výrazné. Dále bylo zjištěno, že již v době před spácháním projednávaného skutku trpěla posuzovaná mentální anorexií. Znalkyně však zcela jednoznačně konstatovala, že tato porucha neměla příčinnou souvislost s rozvojem posttraumatické stresové poruchy. Naopak vlivem projednávaného jednání obžalovaného došlo ke zhoršení poruchy příjmu potravy, která již v inkriminované době byla stabilizovaná.

Obě znalkyně se rovněž shodly v tom, že posttraumatická porucha dosáhla u poškozené největší intenzity cca 14 dnů po projednávané události. Dále znalkyně konstatují, že ke svým závěrům nedospěly pouze na základě tvrzení poškozené, ale vyšly i z lékařských zpráv a konzultace s [REDAKCE], která má poškozenou rovněž ve své péči. Přihledly také k chování poškozené v průběhu vyšetření a dospěly k závěru, že nonverbální projevy poškozené jednoznačně svědčí pro posttraumatickou poruchu. Dále znalkyně uvedly, že poškozenou vyšetřily krátce před hlavním líčením, konkrétně 28.3.2014 a zjistily, že zdravotní stav poškozené je aktuálně dobrý. Ve chvíli, kdy ale obdržela vyrozumění poškozené, došlo ke krátkodobému zhoršení jejího stavu, který byl způsoben upamatováním

se na prožitou událost. U poškozené došlo dokonce ke krátkodobému oslepnutí jednoho oka, což lze rovněž přičítat psychickým potížím. K podobné situaci, konkrétně krátkodobé ztrátě sluchu na jedné straně, došlo krátce po projednávání události a rovněž toto lze přičíst psychickému stavu poškozené. Dále byly znalkyně dotazovány na případný vliv násilného útoku ze strany bratrance poškozené, ke kterému mělo dojít před delší dobou a o tomto vypovídá zejména matka poškozené. Znalkyně opět ve shodě uvedly, že tato událost zřejmě nezanechala u poškozené žádné významné stopy a nemá vliv na její stav krátce po žalovaném skutku.

S ohledem na charakter vyšetřované trestné činnosti byl k osobě obžalovaného zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a znalec byl rovněž slyšen v hlavním líčení, kde uvedl, že obžalovaný netrpí a nikdy v minulosti netrpěl žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychózou. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v inkriminované době plně zachovány. Množství vypitého alkoholu před činem bylo jen malé a požitý alkohol žádnou z uvedených složek nesnížil. Posuzovaný je osobností s rysy nezdrženlivosti a nezodpovědnosti. Nebyla u něj diagnostikována sexuální deviace a není ani osobou závislou na alkoholu či jiné psychoaktivní látce. Obžalovaný není patologickým sexuálním agresorem. Preferovaným sexuálním objektem posuzovaného jsou dospělé ženy. Znalec nenavrhl ochranné léčení.

Součástí spisového materiálu je protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací a dále fotografie poškozené dokumentující její drobnou postavu a s tím související možnost, resp. nemožnost, bránit se útočníkovi.

Krajský soud provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Jak už bylo výše uvedeno, krajský soud považuje výpověď poškozené za výpověď věrohodnou, která nevykazuje zásadních rozporů a která je podporována i nepřímými svědeckými výpověďmi těch svědků, kterým se poškozená svěřila. Výpovědi poškozené, které učinila v přípravném řízení i v hlavním líčení jsou výpověďmi, které se neodchylují v popisu inkriminovaného večera, způsobu jednání pachatele, tedy obžalovaného a pokud se vyskytují nějaké nesrovnalosti v její výpovědi, pokud jde o časový úsek trvání jednání obžalovaného, pak tyto rozpory krajský soud považuje za rozpory nepodstatné, neboť se týkají drobností, nikoliv podstatných skutečností a rovněž znalkyně Mgr. Čermáková vysvětlila, že právě přítomnost drobných, nikoliv však podstatných rozporů ve výpovědi oběti (a nikoliv doslovné, stoprocentně přesné a shodné opakování děje) podporuje tezi o věrohodnosti výpovědi. Krajský soud v této souvislosti poukazuje i na emoční vypjetí poškozené, které bylo patrné při její výpovědi v rámci hlavního líčení a které souviselo zejména při vybavování si a reprodukování traumatizujícího zážitku, tedy tento emoční projev poškozené svědčí tomu, že poškozená líčila autentické prožitky a nereprodukovala vlastní, či cizí smyšlenky. Zde je třeba zmínit i výpovědi svědků, zejména [REDAKCE], který uvedl, co mu měla poškozená o celé události sdělit. Pokud se její sdělení ve vztahu k tomuto svědkovi, a stejná situace je i u sv. [REDAKCE], poněkud rozchází s její následnou výpovědí, lze toto velmi dobře přičítat silnému rozrušení poškozené a odvolat se na výše uvedené závěry znalkyně. Přehlédnout nelze to, že poškozená vždy hovoří o znásilnění či o pokusu znásilnění a pojem znásilnění lze obecně považovat za vyjádření stavu, kdy je žena proti její vůli donucena k pohlavnímu styku. Dále musel mít soud na zřeteli i to, že se poškozená s celou věcí svěřuje svému tehdejšímu příteli, a to velmi krátce po události a k takovému jednání by

v dané době neměla žádný jiný logický důvod, než právě to, že se jí popsaná událost skutečně odehrála.

K tvrzené obhajobě obžalovaného, že poškozená se žádným způsobem intenzivně nebránila jeho jednání, neboť nebyla zraněna, či nezranila obžalovaného, pak je třeba uvést, že s ohledem na situaci, ve které se poškozená nalézala (pozdní noční hodiny, uzavřený byt, vliv alkoholu a zejména tělesné konstrukce poškozené a tělesná konstrukce obžalovaného), pak jedinou obranou vůči jednání obžalovaného byla obrana verbální a tzv. odstrkování obžalovaného a rovněž strach o svůj život. Tyto skutečnosti poškozená vyhodnotila tak, že její situace je beznadějná a proto se jednání obžalovaného podvolila, neboť fyzická převaha obžalovaného v uvedené době byla dvojnásobná a právě této fyzické převahy obžalovaný využil vůči poškozené a použil násilí, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. V této souvislosti krajský soud poukazuje na to, že obžalovaného přitom neomlouvá ani do jisté míry naivní a z pohledu soudu i riskantní chování poškozené, která v pozdních nočních hodinách, poněkud neuváženě souhlasila s tím, že navštíví byt, pro ni tehdy neznámého muže. Obžalovaný sám vypověděl, že si do uvedeného bytu opakovaně vodil různé ženy, a to i po krátkodobé známosti a měl s nimi pohlavní styk. Nelze tedy vyloučit, že se domníval, že podobný scénář bude mít i návštěva poškozená, která však v určitou chvíli začala projevovat nechuť k jakýmkoliv sexuálním praktikám a obžalovaný již nedokázal dostatečným způsobem ovládnout své jednání a chtěl dosáhnout sexuálního uspokojení.

Obžalovaný tak prokazatelně aktivně překonával vážně míněný odpor poškozené a dále jednal poté, co poškozená podlehla v souvislosti s tím, že naznala beznadějnost kladení odporu. Ze strany obžalovaného došlo jednak k tzv. digitální penetraci (zasouvání prstů do pochvy poškozené) a dále k oboustrannému orálnímu styku. V obou případech se tedy jedná o jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. V příčinné souvislosti s projednávaným jednáním obžalovaného byla u poškozené diagnostikována posttraumatická stresová porucha a dekompenzace poruchy příjmu potravy. Porucha se u jmenované projevuje všemi typickými příznaky a naplňuje standardní diagnostická kritéria pro diagnózu posttraumatická stresová porucha, která od spáchání skutku do 2012 existovala u poškozené v tzv. středně těžké formě s příznaky, které jsou uvedeny ve znaleckém posudku znalkyně MUDr. Málkové, ale též i ve výroku tohoto rozsudku. Přihlédnout je nutno i k výše zmíněné krátkodobé hluchotě poškozené. Po této době pak tyto příznaky u poškozené byly méně intenzivní. Krajský soud v této souvislosti se zabýval závěrem, zda posttraumatická stresová porucha středně těžkého stupně je takovou poruchou, která naplňuje kritéria těžké újmy na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst.2 písm. i) tr.zákoníku, tedy delší dobu trvající vážná porucha zdraví. V této souvislosti sice nelze přehlédnout výpověď samotné poškozené, ale i též výpověď svědkyně, kdy poškozená od předmětné události se snažila dále společensky i normálně žít, kdy navštěvovala diskotéky, bary, dokončila studium, na druhou stranu je ale třeba přihlédnout k výpovědím znalkyň a zcela nepochybně snaze poškozené překonat stresovou situaci a znovu začít „normálně žít“. Jednání obžalovaného tak významně zasáhlo do života poškozené a příznaky posttraumatické stresové poruchy po dobu téměř jednoho roku významně zasahovaly do života poškozené, i když nutno přiznat i to, že ke konci tohoto období již značně slábly. Dle názoru soudu tedy stav, který byl obžalovaným vyvolán, ve svém souhrnu splňuje kritéria těžké újmy na zdraví, jak má na mysli ust. § 122 odst.2 písm. i) tr. zákoníku.

Krajský soud proto po právní stránce jednání obžalovaného hodnotí jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm. a), ods. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin jiným pohlavním

stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil tak těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu.

Při úvahách o výměře a druhu trestu krajský soud postupoval v souladu s ust. § 39 tr. zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování ve sféře intimního života a škodlivost jeho následku je nepochybná.

Krajský soud na straně jedné zhodnotil okolnosti případu, na straně druhé osobnost obžalovaného a možnost jeho nápravy a dospěl k závěru, že účelu trestu u obžalovaného lze ještě dosáhnout uložením trestu výchovného. Poškozená sice prodělala silně traumatizující zážitek, na druhou stranu ale k němu sama přispěla svým nevhodným chováním, kdy v nočních hodinách, v doprovodu cizího muže, navštívila jeho byt. Přehlédnout nelze ani to, že psychické potíže u poškozené již v podstatě odezněly, i když se samozřejmě mohou poškozené znovu vrátit. K osobě obžalovaného pak soud konstatuje, že má v opisu rejstříku trestů dva záznamy, avšak s ohledem na osvědčení, resp. na rozhodnutí o amnestii, se na něj hledí jako na netrestaného. Nelze však přehlédnout jeho sklony k porušování mravních i právních norem. Od spáchání projednávané věci již uplynula poměrně dlouhá doba a k jeho osobě nebylo dále zjištěno dalších negativních připomínek. Naopak doložil snahu o započetí studia a pracovní smlouvu. Obžalovaný je otcem tří nezletilých dětí a ani v této oblasti nebylo zjištěno nic negativní a lze tedy dojít k závěru, že obžalovaný o tyto řádně pečuje. Při této situaci by tedy použití trestní sazby stanovené trestním zákoníkem bylo dle názoru soudu nepřiměřeně přísné a jeho nápravy lze ještě dosáhnout uložením trestu kratšího. Jako přiměřený byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let, ve které obžalovaný způsobem svého života musí soudu prokázat, že výkonu trestu nebude zapotřebí. K umocnění výchovného účinku trestu a korigování chování obžalovaného, zejména ve vztahu k ženám, pak krajský soud uložil i dohled probační a mediační služby tak, aby obžalovaný obdobné jednání v budoucnu neopakoval a soud mohl být aktuálně informován o jeho chování.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 6.464,-Kč a protože svůj nárok řádně podložila a je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, pak mu byla uložena povinnost ve smyslu ust. § 228 odst.1 tr.ř. tuto škodu nahradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek odvoláním napadnout jen pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

pokračování

1T 4/2013

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Hradci Králové dne 2. dubna 2014

Předseda senátu:

JUDr. Zdeněk Šulc, v.r.

Za správnost vyhotovení:

pokračování

1T 4/2013